

ministeriet om saadanne Laan, men jeg maa indrømme, at det ærede Medlem har langt mere Indsigt i disse Forhold end jeg, det vilde jo være beklageligt, om dette Lovforslag skulde blive resultatløst, det tegner dog ikke saaledes, i alt Fald er der i den Tid, Lovforslaget har været til Behandling i det andet Ting, indkommet Anmodninger til Finansministeriet om saadanne Laan, men jeg har maattet afvise alle den Art Andragender, indtil der om dette Forhold forelaa en vedtagen Lov, stadfæstet af Kongen.

Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), der ser originalt paa alle Ting, ser jo ogsaa paa dette Lovforslag om Laan til Kommuner til Byggeforetagender paa en original Maade, idet han egentlig mener det rigtigt ogsaa ved denne Lov at arbejde hen til, at Kommunerne ikke bliver Bygherrer og Administratorer af Bygningerne, men lægge mere Vægt paa § 3 i Lovforslaget og paa det Omraade endda gaa højere med Laanegrænsen end til $\frac{3}{4}$. I nogle Henseender mødes det ærede Medlem her med det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), der ogsaa har Betænkeligheder ved Kommuner som Bygherrer og Administratorer, men paa den anden Side kan jeg ikke rigtigt tænke mig, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds skulde være meget ivrig for at sætte Laanegrænsen op over $\frac{3}{4}$. Imidlertid kan der forhandles herom; hvis der skulde være en almindelig Mening om, at man kan gaa højere, skal jeg ikke gaa imod det, men jeg synes for Resten, at det er ganske klækkeligt, hvad der ved denne Lejlighed ydes til Kommunerne, naar man befrier dem for $\frac{3}{4}$ af det Laan, de har ydet ved saadanne Lejligheder.

Der er sagt, at der var Forskel paa de to Lovforslag derigennem, at Forslaget til Lov om Laan til Kommuner til Byggeforetagender omhandlede Bygninger, som var til Brug for den mindre bemidlede Del af Befolkningen, medens det andet Lovforslag direkte peger paa den mindst bemidlede Del, det vil sige dem, der gaar til Sygekassegrænsen, det er jo dem, Laanene til Byggeforeningerne i Virkeligheden tager Hensyn til. Jeg har med Forsæt ændret noget ved Boligkommissionens Forslag paa det Punkt, men ganske sikkert efter at have ført Forhandling med Boligkommissionens Formand derom, idet jeg gaar ud fra, at der i Øjeblikket ikke alene er Trang til, at der skaffes den mindst bemidlede Del af Befolkningen Boliger, men ogsaa dem, der kommer lidt

højere i økonomiske Vilkaar, i Samfundsvilkaar. Man bør derfor ikke gaa imod, at der ogsaa bliver bygget til Fordel for dem, maaske Bolignøden rammer dem fuldt saa haardt i Øjeblikket. Det er mig altsaa vel bevidst, at de Ord staar der, og jeg forstod det ærede Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) saaledes, at det, man under de nuværende Omstændigheder — og det kan man for mig betone saa ofte, det skal være — her gaar med til, fjerner sig i Princippet fra, hvad der ligger til Grund for det andet Lovforslag, det har det ærede Medlem Ret i.

Jeg maa altsaa afvente den Udvalgsbehandling, der skal finde Sted. Ligesom andre ærede Talere skal jeg kun sige, at der er Trang til Stede, og jo hurtigere vi kan komme til Forhandling, jo bedre. Jeg haaber, at vi kan naa til Enighed ogsaa med det konservative Folkeparti om disse Lovforslag, og det vil derfor, som sagt, være bedst, om Forhandlingerne hurtigst muligt kunde komme i Gang.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af den højtærede Finansministers Udtalelse om mine Bemærkninger til § 3 skal jeg kun sige, at de Erfaringer, jeg har med Hensyn til Statens Administration af adskillige af de den tilhørende Ejendomme og for Resten ogsaa med Hensyn til Administrationen af Ejendomme, tilhørende Kommuner, har overbevist mig om, at det er en daarlig Økonomi baade for Staten og Kommunerne at være Husejer eller Grundejer, og det er det, som har foranlediget mig til at fremsætte de Bemærkninger, jeg fremsatte. Jeg foretrækker langt, at det bliver private eller Foreninger, som opfører de Bygninger, og at Samfundet som saadant bliver fri derfor.

Piper: Den højtærede Finansminister maa have misforstaaet mig, naar han opfattede mine Udtalelser saaledes, at jeg ankede over, at Kommunerne tog nye Opgaver op. Nej, det, jeg ankede over, var, at Lovgivningsmagten væltede for mange Opgaver over paa Kommunerne, i dette Tilfælde altsaa den nye: at opføre og administrere Bygninger.

Det ærede Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), som havde Ordet paa Socialdemokratiets Vegne, anførte et Tilfælde, hvor der var fremkommet Henvendelse fra nogle Beboere i en Ejendom, som Kommunen havde Bud paa, men som ønskede, at Kommunen skulde beholde den. Der er vist ingen Tvivl om, at de,